

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.86

Hely

Idő

"1912"

Személy

Helyszám

Szerző

Cím Kocsisok.

Forrás: Esti ujság

Bp.

1912 X/28

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.) Oldalsz.

Kocsisok.

A főkapitány ur rendeletet — szabatosabban szólva — megint egy rendeletet adott ki azok ellen a hatalmasságok ellen, a kik a bérkocsik bakján ülnek, azoknak a még nagyobb hatalmasságoknak a védelmére, a kik a bakra ültetik őket. Abból a panaszból fakadt ki ez a legujabb rendelet, hogy a bérkocsis segédek nem viselkednek úgy, a hogyan a viselkedésük a gazdáik üzleti érdekében helyes lenne, sőt durva visszaéléseket is követnek el ez érdekek megkárosítására. Erőszakoskodnak, önkényeskednek, ittasan ülnek föl a bakra, a követeléseiket függetlenítik a taksaméró numerusaitól, az ellenőrző közegekkel szemben tiszteletlenül viselkednek és a fuvart is megtagadják, ha éppen véletlenül nincs kedvük, hogy ostorhoz nyuljanak.

Háborus időket élünk, mikor illik hősnék lenni mindenkinek akkor is, ha a csatatéren van és még inkább, ha — jó messze van tőle. De még se merünk minden föntartás nélkül arra a vakmerőségre vállalkozni, hogy egyenesen szembe szálljunk a főkapitány ur kemény vádjáival. Annál kevésbé, mert nincs módunkban még csak kétségbe se vonni, hogy a szemrehá-

nyásokban, vádakban sok az igazság. Tulzás nélkül nem lehet azt mondani, hogy a kocsisok népszerűek lennének és közszeretnek örvendenének Budapesten. Ennél még az ellenkezője sincs messzebb a valóságtól, a mi nyilvánvaló jele és bizonyága annak, hogy a bak urai, illetve helytartói a viselkedésükkel nem tudták megnyerni a közönség szívét, minden valószínűség szerint egyszerűen azért, mert ebben az irányban nem is igen fáradoztak.

De ennek a főkapitányi rendeletnek, a mely nem a kocsisok és a közönség, hanem a bérkocsissegéd és a bérkocsitulajdonos egymáshoz való viszonyáról intézkedik, mégse lehet észre nem venni egy föltűnő vonását. És ez az, hogy minden éle és sujtó ereje a kocsis ellen van irányozva, mintha eleve kizárt és föltehetetlen lenne minden olyan lehetőség, hogy — talán nem a kocsis a hibás. Pedig, ha nem is főkapitányi rendeletből, de mégis tudjuk, hogy semmi se lehetetlen a nap alatt. Még az se, hogy nem a kocsis él vissza a gazdája rovására, hanem vele szemben vagy általa, de nem az ő javára, történik visszaélés.

Tudjuk, hogy nem is olyan régen nagy és keseredett harc indult

meg a bérkocsissegédek meg a gazdáik között és a harc folyamán kiderült, hogy a bak helytartói korántsem akkora urak, mint a mekkorának az avatatlan pasas rettegi őket, hogy velük se igen bánnak jobban az ő uraik, mint a hogyan ők velünk bánnak, ha a kocsijukba sodort végzeiünk és hogy sok olyanért, a miért mi őket szidnánk, ha lenne hozzávaló halálmegvető bátorságunk, nem is ők a felelősek, mert — kényszerűségből teszik vagy pedig hogy valakin kiöntsek a jogos keserűségüket.

Szóval, gondolni kell rá, hogy a ki a bakon ül, az is ember és ha goromba ember, de szegény ember is, a kít a saját érdekei megvédelmezésével kell megtanítani arra, hogy a másét is tisztelni tudja.